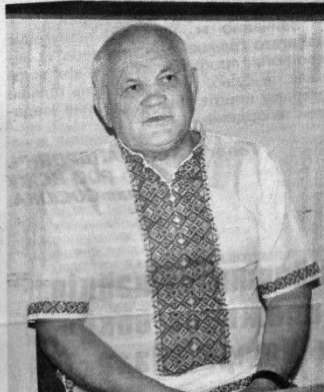

Поліські гостини

Мирне селище району в

Голова громади Петро КРОТ.

Голова Степанської ТГ Петро Крот розповідає, що невелика громада зіткнулась зі значними труднощами ще від початку заснування. Тепер же, під час війни, проблем лише додалося:

- Нам ніколи не було легко. Ті громади, що створились у першу чергу у 2014 році, отримали від держави навіть не великі, а колосальні кошти. Вони могли закупити техніку, зробити ремонт і інше. Наша ТГ об'єдналася пізніше. Коли мене у 2019-му обрали головою, у бюджеті була діра в сумі 9,5 мільйона гривень. При цьому в рік доходи становили 7 мільйонів 200 гривень. І навіть ті кошти, які й могли отримати в подальшому від держави, «забрав» коронавірус, а тепер війна. У перший місяць роботи люди запитували: «Коли лікарню нашу відкриємо - грошей же немає?». Навіть були

розмови про приєднання громади до Сарненської ТГ. Але моя позиція була однозначною - зберегти все.

Петро Крот каже, що така нестача коштів зумовила планову оптимізацію видатків і вимушене скорочення кадрів. Зокрема й апарату селищної ради:

- Багато працівників пішли у відпустку за свій рахунок. Також скорочували штат. Це було непросте, але вкрай необхідне рішення. Також серйозна стаття видатків ішла на утримання нашого Будинку школяра. За документами в ньому навчалось 1100 дітей. Функціонувало 78 гуртків, від цього й штат був великий. Відверто кажучи, мабуть, хтось думав, якщо держава виділяє кошти, то можна розширитись і далі. Але коли такий заклад повинен отримати фінансування з бюджету

ТГ, в якому діра, то очевидно, що скорочення неминуче. Тому сформували кількість гуртків на основі реальної відвідуваності дітей. Зараз у закладі навчаються приблизно 400 дітей. Внаслідок економії й оптимізації за перший рік роботи отримали мінус 5 мільйонів гривень із попередніх 9,5, а за станом на 1 січня 2022 року був уже залишок у сумі 3,5 мільйона. Скажу чесно - танцював від радості, але настало 24 лютого...

Голова громади розповідає, що через війну багато планів розвитку ТГ наразі так і залишаються на папері:

- Відверто кажучи, це навіть не стратегічні плани, а просто необхідні речі. Розробили проєкт перекриття школи на 11 мільйонів.

Отримали фінансування на внутрішні вбиральні в навчальному закладі села Кузьмівка. Також задумали утеплити й зробити покрівлю в дитячому садочку. Заклали кошти на проєкт дороги від Степаня до Великого й Малого Вербочого й до Золотолина. Тобто після «нічого» й можливої ліквідації ТГ відразу стільки задумів, що вже реалізовували.

Наразі громада активно приймає внутрішньо переміщених осіб. За словами Петра Крота, здебільшого переселенці проживають у родині. Також їх розмістили в місцевому санаторії «Горинь»:

- У громаді офіційно зареєструвались 470 внутрішньо переміщених осіб. Дехто вже виїхав. Тим, хто

Завідувача бібліотекою в Степані Людмила РАДКЕВИЧ.

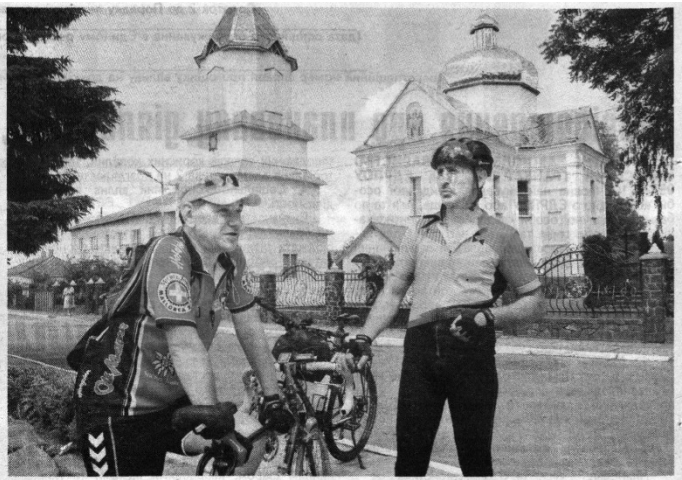
но, що цими днями благодійники з Америки пообіцяли виділити кошти на заміну вікон у нашому санаторії, адже вони всі дерев'яні, а є переселенці, які вже планують у нас зимувати.

Також у громаді сформували добровільче формування громади. Наразі в його складі налічується приблизно 100 чоловік.

- Хлопці регулярно приходять навчання. Командир знайшов спонсорів із закордону й для них уже шиють 40 комплектів військової форми, - додає Петро Крот. - Тобто наша громада намагається на всіх напрямках працювати й наближати перемогу. Тому ми витримимо. Але підкреслюю - потрібна цілковита перемога, адже ми хоч і за мир, але тільки з повним розгромом ворога.

Традиційно на другий день Трійці в смт Степань вшанували воїнів УПА, які загинули в урочищі Писариха.

умовах війни: Степань

«Повертатися немає куди»

Лілія Гладіш раніше проживала в колишньому Лиманському районі Донецької області. Під час наступу російської армії у квітні вона із сім'єю евакуювалася. Зараз мешкає в санаторії «Горинь» у Степані:

- Додому, звичайно, хочеться, але повертатися вже немає куди, - із сумом розповідає жінка. - Хоч наш будинок відносно цілий, лише трохи дах і стіни постріляні, але зараз у ньому проживають солдати із так званої ДНР. До того по мешкання розграбували військові з Бурятії, а до них - росіяни. Тому нічого цінного вже не залишилось. Автомобіль із причепом, які вимушено залишили, теж украли. Город

прийняли по-домашньому. Для переселенців у санаторії організували триразове харчування. Крім того, благодійники передають різні гуманітарні посилки:

- Люди тут золоті. Постійно допомагають і запитують, чи ще щось потрібно. Тому нарікань жодних немає. Єдине, що тривожить, - це зима. У нашому корпусі вікна дуже старі. Сподіваємось, що їх замінять, а ще краще, щоб ми врешті повернемося на малу Батьківщину. Головне, аби війна закінчилась.

Від можливого закриття до стабільної роботи: як працює Степанська лікарня

Алла Скачко працює в лікарні Степаня вже понад 25 років. Тут проходила інтернатуру, отримувала досвід спеціаліста, а з 2011-го - на посаді головного лікаря. Каже, за час роботи медзаклад могли декілька разів закрити. Проте завдяки наполегливості колективу та правильному плануванню лікарню вдалося зберегти:

- Найголовніше, що були спеціалісти: дерматологи, окулісти, генікологи, лори. Тобто є місце, де люди з навколишніх сіл, і не лише нашої тергромади, можуть отримувати необхідні послуги. Тому і керівництво громади, і весь колектив були одностайні в тому, аби медзаклад не ліквідували попри фінансові труднощі.

Лікарня обслуговує більше семи тисяч жителів Степанської громади, а також мешканців із сіл Малинськ, Корост, Велике й Мале Вербче, Гута. Тож із моменту створення ТГ заклад намагалися модернізувати,

аби залучити необхідне фінансування від Національної служби здоров'я:

- Облаштували пандуси, вбиральні для маломобільних груп населення. Поставили новий генератор, аби було цілодобове безперебійне енергопостачання. Із приміщення старої поліклініки в новий корпус забрали рентген-апарат для флюорографії. Також у лабораторію закупили геманалізатор для точних аналізів крові, - підсумовує Алла Скачко.

Усе це дозволило налагодити співпрацю й підписати низку пакетів медичних послуг із НСЗУ, яка, у свою чергу, виділила необхідні кошти:

- Насамперед це пакет послуг стаціонарної допомоги, що дозволяє тримати два відділення: терапевтичне й дитяче. Через нестачу кадрів наше хірургічне відділення

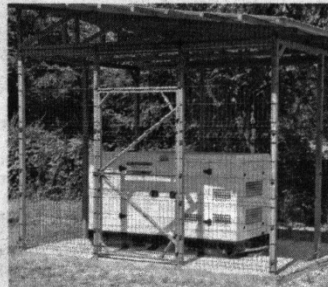
Головний лікар Алла СКАЧКО.

ної роботи. Але не обійшлося і без втрат. Пологове відділення півтора року утримували лише за рахунок бюджету громади. За цей час теж намагалися укласти договір із НСЗУ. Однак, за їх вимогами, для роботи відділення потрібно було оновити обладнання, а в громади коштів не вистачало. Тож минулого року пологове вимушено закрили.

Наразі в лікарні працюють 122 робітники. Алла Скачко каже, що завдяки стабільному фінансовому забезпеченню можна навіть розширити штат лікарів. Головне, аби спеціалісти мали бажання працювати:

- Зараз професія медика дуже престижна. Навіть у лікарні в селищі рядовий фахівець може отримувати 30 тисяч гривень. Хоча, з незрозумілих для мене причин, молоді лікарі не хочуть працювати навіть за таких умов. Більшість намагається влаштуватися на роботу в Рівне, Львів. Але всім кажу, що й у Степані можна працювати за фахом й отримувати достойну зарплату.

Вадим НОВАК.
Фото Василя СОСЮКА.

перепрофілювали в паліативне. Відповідний пакет теж підписали. Зараз у ньому налічується 29 ліжок і надають стаціонарну допомогу хворим із онкологією, після інсультів. Також уклали договір на отримання пакету послуг мобільної паліативної допомоги й амбулаторно-поліклініч-

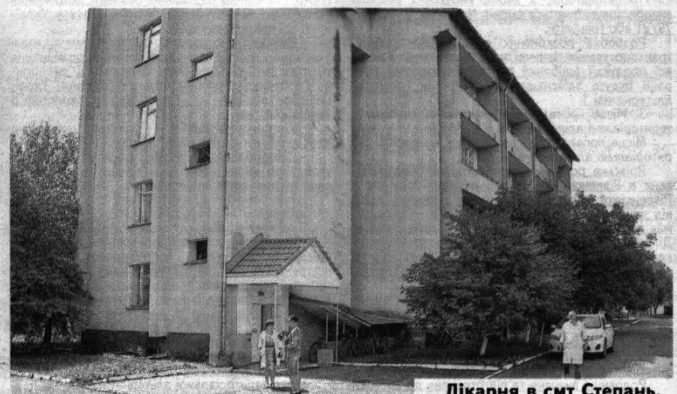

Лілія ГЛАДИШ евакуювалася з Донецчини на Полісся. танками «прополюли». І таку історію тут кожен має.

Пані Лілія каже, що, попри настороги, у поліському селищі їх

Переселенці у санаторії «Горинь».

Лікарня в сит Степань.